

Vladimir MILAK

NEPREKIDNO OČEKIVANJE

Tko zna, što čekamo?
Ali čekamo!
Tko zna, što li će doći?
Ali će doći!
I nemir bruji u vremenu,
i crni oblaci naviru s obzorja,
i vječno sunce iza njih sja –
usprkos svemu što će doći –
ili neće doći.
Tako se ljuljamo
na valovima života,
Stalno,
s novom nadom u srcu.

NAŠA STVARNOST

Stvarnost ima
protejsko lice i pleše
pred nama opsjenarski ples.
i mi smo sluđeni s njim.

A samo mrtvaci saznaju
njegov smisao –
ili ga se ne saznaju,
pa zauvijek nijemi
potonu u veliku laž.

SVEMOĆNA SEKTA

Banke su postale hramovi novi
u kojima se snivaju snovi
i blaženstvo stiče.
žrecima njihovim svjetina
zanosno: „hosana!“ kliče.
Vjernici se ponovo zlatnome
teletu mole. Njegov sjaj više
od božje milosti vole.
Pa i Europa sada na zlatnome biku jaše
I poklonicima svojim polugom
Zlatnom maše. Zato
Podignimo čaše u čast
Boginje naše!